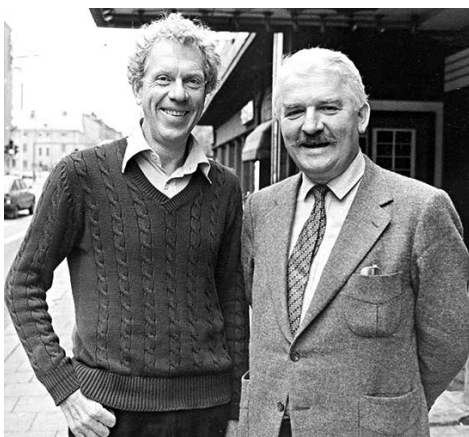

När Hasse o Tage gästade Röstånga

Ett av Sveriges största komikerpar Hasse & Tage upplever idagarna ny uppmärksamhet. En dokumentärfilm har nyligen visats på landets alla biografer. Kalle Lind har skrivit en biografi om paret och till jul kommer dokumentären på TV. För ett tiotal år sedan medverkade Hans Alfredsson i ett tv-program där han berättade följande historia. Efter kontakt med deras sekreterare lyckades vi SVT att skicka oss en kopia av Hasses originalmanus med tillåtelse att återge den i vår tidskrift. Den har tidigare publicerats i sin helhet i nr 2, 2011, men är väl värd att gå i repris, något förkortad.

”Stämningen i en av prins Eugens tavlor påminner mig starkt om kvällarna vid en märklig sjö i den vackra Nackarpsdalen nära Röstånga Gästgivaregård, där Tage Danielsson och jag tillbringade ett par tre veckor på sommaren 1963 för att skriva manus till vår första film, ”Svenska Bilder”. Sjön heter Odensjön och i Svensk Uppslagsbok beskrivs den som ”en av de mera märkliga morfologiska bildningarna i Sverige”. Den är nästan rund, ungefär 130 gånger 160 meter, och ser ut som en kratersjö och har mycket brantare stränder än sjön på tavlan här, men har samma mysteriösa ljusstämning under sommarkvällarna. Det finns många myter kring den här sjön. Bland annat påstås det att den är bottenlös, och att det finns en underjordisk förbindelse mellan Odensjön och en liten sjö i Schweiz, Wottensee i Oberengadin. Om ni har sett de mobergska utvandrarfilmerna, så har ni också sett några bilder från Odensjöns stränder, fast regissören Jan Troell har flyttat miljön till Amerika.

Alltnog! Tage och jag hade några underbara veckor på Röstånga Gästgivaregård. Vi vaknade klockan sju varje morgon, omgjorde oss med

badrockar och vandrade ner till Odensjön och tog ett uppiggande, ganska kyligt morrondopp, där, oftast helt ensamma, några morgnar i sällskap med en liten trolniknande gubbe, som brukade vittja en mjärde vid bryggan på några mörtuslingar till katten. Det var han som först talade om för oss att sjön var bottenlös. Efter morgondoppet marscherade vi raskt tillbaka till gästgiveriet, klädde på oss och intog en kraftig frukost med filmjolk, hemlagad sylt, gott kaffe, smörgåsar på hembakat bröd med hemlagad leverpastej, hemlagad marmelad och köpeost, dagsfärska ägg och nypressad apelsinjuice. Därefter med språng till något av våra rum och gymnastik för hjärnan, nedkastande av idéer på papperslappar och något mera färdigtuggat skrivande på vår medförda Remington. Vi skrev till framåt halvett och så var det lunch: stående smörgåsbord plus varmrätt, oftast kraftig husmanskost av bästa slag. Efter maten tog vi kaffe i bersån. Avslappning och anspänning i två parti schack. Och så vandrade vi tillbaks till arbetsrummet och skrev till framåt fem. Kanske en liten promenad i de vackra omgivningarna och ett par timmars vila. Så började kvällsvarden med tre sandwich, varmrätt och dessert. Jag kan inte erinra mig att det var samma pålägg på sandvikarna på de tre veckorna vi var där. Och kalaset kostade 24 kronor om dan i helpension! Det är obegripligt. Efter saftkrämen eller vad nu desserten bestog av, drog vi oss in till ett inre rum med läderfåtöljer och drack kaffe och konjak, samt avslutade med två partier schack. Klockan nio eller så kom fröken Ellen och meddelade att herrarna fick gå och lägga sig, för nu skulle det släckas och låsas. Ja, det är inte konstigt att det blev en bra film av ett manus, som kom till under sådana auspicer!